

[Poul Hartling.]

kontingent til EF og andre nødvendige udgifter, som stammer fra medlemskabet, bliver der et overskud på velsagtens henved 700 mill. kr. blot for det første halve år. Det kan altså slås fast, at Danmark har fået store økonomiske fordele og mange nye muligheder for erhvervene ved medlemskabet.

Politisk er billedet det samme. Danmark er som medlem af EF placeret med et udenrigspolitisk ansvar og med udenrigspolitiske muligheder, der er væsentligt større, end de ville have været, hvis vi havde stået uden for Det europæiske Fællesskab. Udenfor ville vi også have haft fælles skæbne med Vesteuropa, men vi ville have haft mindre indflydelse på Vesteuropas kurs, end vi nu har mulighed for.

En bedømmelse af denne samlings politik og regeringens indsats må for det andet dreje sig om: hvordan har vi da udnyttet disse nye muligheder? Hvordan har vi udnyttet mulighederne økonomisk og politisk?

Med hensyn til det politiske samarbejde med andre lande må medlemskabet af NATO og i den forbindelse den nye forsvarsordning først nævnes. Jeg betragter den ordning, som fire partier enedes om, som et af de vigtigste resultater af årets arbejde. Forliget betød en klar understregning af Danmarks medlemskab af NATO, og det kan vel ikke være urimeligt at nævne dette netop i dag, da NATOs ministerråd har åbnet sit halvårige møde i København. Statsministeren, som bød de 14 andre udenrigsministre velkommen ude på Frederiksberg i formiddag, sagde det også klart i sin velkomsttale, og jeg siger til statsministeren, at det er vi tilfredse med, det påskønner vi.

Den opnåede ordning om forsvarsordningen betyder videre, at der indenrigspolitisk er lagt faste rammer for forsvaret i de næste 4 år, og at forsvaret økonomisk ikke skal udhules eller udsultes, men endda i faste priser skal kunne budgettere med en vis stigning igennem de 4 år, samtidig med at tjenestetiden skulle blive en mindre belastning for de indkaldte. Økonomisk og politisk er der skabt ro om forsvaret nogle år frem. Jeg anser det for vigtigt, og i den status over 1972-73, som vi foretager i dag, skal der ikke mangle en anerkendelse af, at fire partier kunne nå dette resultat. Det

femte parti herinde, SF, var ikke med, end ikke i drøftelserne, og det var nok med til at gøre det muligt at nå et resultat.

I EF har Danmark deltaget i det politiske samarbejde på linje med andre lande. Indadtil har regeringen gjort det med en overflødig understregning af, at det politiske samarbejde finder sted uden for selve EF-traktaten. Det ved vi godt. Men det sker dog mellem de samme lande, og Danmark har ikke mere end de andre behov for at slå fast, at vi selv bestemmer vores udenrigspolitik. Der var mere grund til at fremhæve, at alle lande, store som små, er afhængige af hinanden, og at gensidig information og konsultation og et vidtgående samarbejde er, hvad der er brug for. Ja, det er ikke alene ønskeligt, det er nødvendigt.

Kløfter mellem de demokratiske lande i Europa kan blive skæbnesvangre, ikke blot for Europa. Men skal et politisk samarbejde virkeliggøres imellem demokratiske lande, må der også skabes forståelse for det i befolkningerne, og det gør man efter min opfattelse ikke ved at forholde sig valent eller tøvende over for det politiske samarbejde i Vesteuropa.

Vender vi os til spørgsmålet om, hvordan vi har udnyttet de økonomiske muligheder, som EF-medlemskabet har givet os, må bedømmelsen blive hård. Vi har fra januar 1973 fået økonomiske muligheder som aldrig før, og regeringen må tage ansvaret for, at vi har udnyttet disse muligheder så dårligt, at landets situation med hensyn til betalingsbalancen er væsentligt forværret. Betalingsbalanceunderskuddet i årets første kvartal var over 1.000 mill. kr., mens det i hele 1972 var godt 700 mill. kr. Fortsætter denne udvikling, betyder det, at underskuddet i 1973 bliver 5-6 gange så stort som i 1972. Denne voldsomme stigning, som må kaldes faretruende for dansk økonomi, sker vel at mærke i et år, hvor vi har bedre betingelser for at nå til balance, end vi nogen sinde har haft.

Hvad sagde åbningstalen? Lad mig citere, det er fra den 3. oktober, Folketingstiden 1972-73, sp. 5:

„Danmark er uden tvivl det af de nye medlemslande i EF, der har størst økonomisk fordel af udvidelsen. Det drejer sig om beløb, der er af milliard-størrelsesorden pr. år, og det vil, hvis vi selv har vil-